

Blagorodni gospod Doropoljski!

Vsakokrat, kadar prebiram Vaš kotichek, vidim, da Vam piše mnogo otrok. Tudi jaz sem se Vam namenila pisati. Naznanjam Vam, da sem jaz učenka 4. razreda 6 razredne ljudske šole v Rajhenburgu. Za razrednico imamo gospodično učiteljico Štefico Scheligo. V šoli mi gre precej dobro. Najraje imam zemljepis, zgodovino in petje. Moj ata je bil pri vojakih 11 mesecev, sedaj pa je na trimesečnem dopustu. Zdaj je prijetno in veselo doma. Poročam Vam, da imam dva brata in eno sestro. Mlajši bratec Hinko hodi v II. razred. Tudi njemu gre v šoli dobro. On je jako živahen deček. Kadar imava s Hinkotom čas, se igrava. Blagovolite uvrstiti te vrstice v svoj kotichek. Prosim za odgovor!

Z odličnim spoštovanjem

vdana

Fanika Županc

učenka IV. razreda v Rajhenburgu
vas Senovo.

Odgovor:

Ljuba Fanika!

Zgodovina je zrcalo vsakega naroda, preteklost, sodba in obsodba posamičnega človeka. Kar so pri posameznih osebnih, družinskih in gmotnih razmerah, to je vsakemu narodu pokrajina, po kateri živi in se razvija. Zato je vsak človek posledica lastnih razmer, sleherni narod dobro ali slabo razvit večinoma potem, kakršne so njegove zemljepisne razmere. Radi tega so se vedo in ukaželjni ljudje že od nekdaj radi bavili z zemljepisjem in zgodovino različnih narodov in držav.

Ni čuda, če ugaja predmet tudi tebi, saj je zelo hvaležen in zlasti v sedanji vojni tudi potreben vsakemu, kdor hoče pazno zasledovati razvoj dogodkov ter iz razvoja sklepati na konec.

*

Veleccenjeni gospod Doropoljski!

Namenila sem se tudi jaz pridružiti Vašim koticekarjem.

Upam, da mi ne boste zamerili, ako Vas nadlegujem s par vrsticami. Prav rada

čitam „Zvonček“, ki mi ga da gospodična učiteljica. Posebno všeč mi je tudi Vaš kotichek. Meni je zelo všeč spise in prebiranje lepih povestnih ali drugih knjig. Hodim v IV. razred ljudske šole v Rajhenburgu. Stara sem 11 let. (Ako Vam je drago, prosim, uvrstite te moje vrstice v svoj kotichek. Če mi dovolite, se večkrat oglasim. Tudi gospodični učiteljici napišem mnogo povestic in drugih spisov. Pomladi v pozdrav sem napisala tole;

Bližajoča se pomlad.

Le bodimo veseli,
znanka pride koj!
V suknjici zeleni.
posuti v cvetic nebroj.
In po temencih se spuščajo,
nje laski zlatorumeni,
nje glavica pokrita je,
s sinjemodro kapico.
Smeje se zvonko:
poljubuje grm tu,
trato tam.
Od poljuba njenega
vse ozeleni, se razcveti.

Srčno lepo Vas pozdravlja Vam vdana

Mimica Bitanc,

IV. razred v Rajhenburgu.

Odgovor:

Ljuba Mimica!

Kakor vidiš, sem ustregel tvoji želji in priobčil tudi pesmico. V nji si mislila na stik ali rimo, pa ga nisi vselej pogodila. No stik še ni glavna stvar, marveč misel v primerni obliki. Misel je dobra, toda oblika je komaj začetna. Lep naraven dar ima, kdor zna svoje misli na toli pesniški način izražati kot ti. Zato sem vesel vsakega poizkusa, ki kaže, kako znajo koticekarji opisovati, kar so opazili. Tega je vesela gotovo tudi tvoja gospodična učiteljica.

Zato se le kmalu zopet oglasi.

*

Dragi g. Doropoljski!

Tudi jaz se Vam oglasim in Vam napišem par vrstic, katere, prosim, natisnite v Vašem koticčku.

Jaz hodim v slovensko šolo, v IV. razred. Letos sem končala šolo še priložno dobro.

Imam malo sestro Nadico, in ko berem Vaš list, mi ne da miru, vedno hoče, da ji kažem slike in moram tolmačiti ter pripovedovati povesti. Povest o Tediju in Bobu je lepa. Moj brat Vlado bo naročil letnik 1916, da bomo imeli celo povest.

Tu v Trstu imamo sedaj otroci lepo, ker dobivamo v šolah jesti, pa nekaj Vam moram povedati, da gospod čne, ki hrano delijo, večkrat ne razumejo slovenskega jezika, a nas otrok je na tisoče.

Ako dovolite, Vam bom poslala naš Narodni dom, da ga ponatisnete v Vašem kotu.

Za danes dovolj, Vas prav lepo pozdravlja in se Vam priporoča

Milka Kravas

Trst, 12. VIII. 1917.

Odgovor:

Ljuba Milka!

Veseli me, da dobim zopet nekaj iz Trsta. Tvoj list je poln lepih novic. Škoda, da ne more vsled zadržkov v tiskarni Zvonček redno k Vam. Tudi pri Vas so stiske vsled vojske, naš list jo ima v tiskarni. Za hrano Vam pomaga mestna uprava. To je tudi nekaj za toliko lačnih kljunčkov. Znano mi je, da silijo kakor nekdanj povsod Italijanke v ospredje, kar ni prav, kaj bi rekli Italijani, ko bi njihovi deci postavili slovenske učitelje, ki bi ne znali italijanski. Ali mi znamo, kaj! In zato smo toliko več vredni. Ni res? Narodni dom le pošlji. Pozdrav!

*

Visokocenjeni gospod Doropoljski!

Prej ko Vam nadalje pišem, Vas prav pristrčno pozdravljam in Vam želim napisati par besedi, kar moje srce Vam povedati želi. Obiskujem V. razred II. oddelek žalske ljudske šole. Stara sem 12. let. Vaš ljubi „Zvonček“ mi jako ugaja in ga zato jako rada prebiram. V šolo hodim že sedmo leto, ter se prav rada učim. Drugo leto pa pojdem v Celje v meščansko šolo. Danes Vam pišem prvokrat. Prosim, ako bi hoteli to moje pisemce priobčiti v svoj cenjeni kotichek.

Prav pristrčno Vas pozdravlja

Vam udana

Karolina Vidic,
učenka V. razreda II. oddelka
v Žalcu pri Celju.

Prosim za odgovor!

Odgovor:

Ljuba Karolina!

Danes si gotovo že učenka meščanske šole v Celju. Moj odgovor se je zakesnil in Zvonček tudi, menda zato, ker mora vsakdo čutiti svetovno vojno. Le marljivo se uči in rada čitaj Zvonček, pa se tako pripraviš za lepše, mirne čase. ko nas ne bodo več vznemirjale vojne grozote. Prihodnjič nam spo-

roči, kako si se zabavala med letošnj mi počitnicami.

*

Prosek, 13. III. 1917.

Cenjeni gospod!

Prosim, oprostite, ker Vam nismo poslali naročnine za ljubi nam Zvonček. So pač slabi časi. Tu v zaledju poslušamo tožno pesem bojnega groma. Ker nimamo šole od kar je nezvesti verolomni Italijan napovedal vojno naši ljubi domovini, hodimo v eno uro oddaljeno vas. Naš trud je poplačan. Jaz, brat Francek in sestra smo dobili dobro spričevalo. Veseli smo in prosimo Vas, da se z nami veselite.

Prav srčno Vas pozdravlja Vaša hvaležna

Zofka Žele,

učenka IV. razr. v Barkovljah.

Odgovor:

Ljuba Zofka!

Za Zvonček niste poslali naročnine radi slabih časov. Že verujem. Imamo pa med kotichekari dobre znanke, ki so prav v sedanjih slabih časih z združenimi močmi zložili prihranjene krounce, da sedaj lepo čitajo vsak mesec Zvonček. Kaj ko bi te dobre znanke posnemali pri vas in drugod. bi bilo vstrezno vam in Zvončku, ki izhaja seveda zato, da ga čita mladina. Zato Vam pa dovoljuje, da ga smete čitati, če ga ne morete plačati, kjerkoli ga dobite.

*

Cenjeni gospod Doropoljski!

Moram Vas nadlegovati z nekaterimi vprašanji. Povest o Kregarčku se mi zelo dopade. Zato sem sklenil poslati mu 2 kroni. Moja mama mi namreč vsak mesec da 2-kroni, ker nosim mleko. Za ta denar si Kregarček lahko kupi kruha. Prosim, naznanite mi naslov in če je povest izmišljena. Za storjeno uslugo se Vam že naprej zahvaljujem s spoštovanjem

udani

Radek Kopic,
učenec VI. razreda.

Sv. Lenart v Slov. gor., 21. junija 1917.

Odgovor:

Ljubi Radek!

Ti si vrl dečko! Moram te pohvaliti, ker imaš tako usmiljeno srce. Tudi meni ugaja povest o Kregarčku. Toda radi podpore 2 kroni, ti ne vem svetovati drugega nego to, da skupno poprosiva gospico pisateljico Vero, naj nama javi Kregarčkov natančni naslov. Poleg tega ji lahko že danes čestitava, da nam je tako izborno opisala Kregačka, in obenem naprosiva, naj nas še seznani s kako izmišljeno ličnostjo svoje šole. Kaj ne da bo prav? — Če si pa take ličnosti kar izmišljuje, naj nam objavi v Zvončku izmišljeno. Vsi ji bomo verjeli.

